

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6Csp/133/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119213737
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr.LL.M Helena Töre Janíčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:5119213737.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Helenou Töre Janíčkovou LL.M v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT SLOVAKIA, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: JUDr. Pavol Pospеча, advokát, so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec, proti žalovanému: O.. I. P., K.. XX. XX. XXXX, O. W. XXX, XXX XX W., o zaplatenie 385,51, - EUR s prísl., takto

rozhodol:

I. Žaloba sa v časti o zaplatenie sumy 325,22 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 385,50 eur od 13.08.2018 do 21.08.2020 a spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 325,22 eur od 22.08.2020 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 700,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 700,- eur len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 325,22 eur do zaplatenia, zamietá.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a druhoinštančného konania v rozsahu 68,72 %.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu podaným na Okresnom súde Žilina dňa 22. 11. 2019 sa žalobca domáhal proti žalovanému vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 385,51 € spolu s: zmluvná pokuta vo výške 0,04% denne a úrok z omeškania vo výške 0,4% ročne zo sumy 385,51 € od 13.8.2018 do zaplatenia, tak že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 700 € a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 700 €, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 385,51 € do zaplatenia, náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 44,91 € a trovy konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril dňa 18.2.2016 so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX (ďalej len "zmluva"), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 700,00 €. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 42 mesačných splátkach vo výške 24,41 €, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. V súlade s čl. 5 Zmluvy poskytol žalobca žalovanému spotrebiteľský úver. Žalovaný sa mal dostať do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátky č. 27 o viac ako tri mesiace, a to napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Oznámenie o uplatnení práva podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bolo žalovanému doručené dňa 26.7.2018. V súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka malo dôjsť k uplatneniu tzv. sankcie straty

výhody splátok dňa 12.8.2018, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Nakoľko tak žalovaný nespravil, je od nasledujúceho dňa v omeškaní s úhradou dlžnej sumy. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatnené na základe vyššie uvedených skutočností a predstavuje sumu 385,51 € (žalovaný do dnešného dňa zaplatil len sumu 639,71 €). Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, a následne aj celej zosplatnenej sumy, žalobcovi vznikol ďalej nárok na zmluvné pokuty podľa článku 8 ods. 8.1 zmluvy vo výške 0,04 % denne : - zo sumy 385,51 € od 13.8.2018 do zaplatenia. Žalobca popri nároku na zmluvné pokuty zo sumy omeškaných splátok uplatnil aj úrok z omeškania vo výške podľa nariadenia vlády tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Žalobca si uplatnil časť zákonného úroku z omeškania vo výške 0,4 % p.a. zo sumy nesplatennej časti istiny úveru a úrokov. Výška úrokovej sadzby úroku z omeškania predstavuje rozdiel medzi sumou súčtu maximálnych prípustných sankcií podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a sumou uplatňovaných zmluvných pokút. Pokiaľ úrok z omeškania a zmluvná pokuta za omeškanie žalovaného so splácaním úveru spolu dosiahnu sumu poskytnutého úveru 700,00 €, žalobca odo dňa nasledujúceho po dosiahnutí tejto sumy uplatňuje len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 385,51 € do zaplatenia. Okrem písomných upomienok bol žalovaný opakovane vyzvaný na splnenie jeho povinností, a to formou zaslania krátkych textových správ (sms správy), resp. pri telefonickom príp. osobnom kontakte. Napriek tomu zo strany žalovaného nemalo dôjsť k splneniu jeho záväzkov. V nadväznosti na zaslanie Pokusu o zmier pred začatím súdneho konania svojím právnym zástupcom si žalobca uplatnil voči žalovanému náhradu nákladov spočívajúcich v odmene za právnu službu poskytnutú v súvislosti s týmto písomným uplatnením nárokov voči žalovanému.

3. Žalovaný sa na výzvu súdu k žalobe vyjadril vo svojom vyjadrení doručeným na súd dňa 20. 01. 2020, v rámci ktorého uviedol, že žalobca pri uzatváraní zmluvy použil nekalé obchodné praktiky, včlenil do zmluvy neprijateľné zmluvné podmienky, uviedol v zmluve zavádzajúce údaje o mesačnej splátke a RPMN, nekonal s odbornou starostlivosťou, preto nie je ani oprávnený žiadať jednorazové splatenie úveru spolu s úrokom. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá obsahovať zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). V zmluve má byť uvedená nesprávna výška RPMN, čo má za následok, akoby v zmluve nebola uvedená vôbec, splátka má byť nesprávne rozdelená na istinu a úroky, čo má mať za následok, akoby splátka nebola rozdelená vôbec. Zmluva má obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky, najmä sankcie, dohodu o zrážkach zo mzdy, rozhodcovskú zmluvu, čo má spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a výška úrokov aj výška RPMN je vysoká a podľa žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi, čo má za príčinu neplatnosť úverovej zmluvy ako celku. Predmetná spotrebiteľská zmluva má byť vopred naformulovaná, typová, nie je možné ju meniť, ani dojednávať jednotlivé časti zmluvy. Žalovaný tvrdí, že ju musel podpísať ako celok, dodávateľ ho nemal poučiť o jednotlivých častiach zmluvy a dôsledkoch, ktoré môžu nastať pri porušení niektorej povinnosti zo strany spotrebiteľa. O tom, že zmluva nie je po právnej stránke v poriadku sa mal žalovaný dozvedieť až v súčasnosti. V zmluve má byť nesprávne uvedená hodnota RPMN 25,44%, pričom vypočítaná hodnota RPMN zahrňujúca ročný úrok 22,98% (bez sankčných úrokov) zo sumy 700 Eur pri dobe splácania 42 mesiacov je 25,57%. Výpočet RPMN je možné realizovať na internetovej stránke: <https://ekonomika.sme.sk/kalkulacky/spotrebiteľsky-uver-rpmn-rpsn.php>. Pri nesprávne uvedenej výške RPMN má byť dôsledkom to, že na úverovú zmluvu sa hľadí, akoby RPMN nebola v zmluve uvedená vôbec, dôsledkom čoho je uvedený spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. Avšak skutočná výška RPMN je oveľa vyššia, nakoľko v nej nie sú zahrnuté sankčné úroky, ktoré si veriteľ uplatňuje vo výške 0,04% denne z dlžnej sumy, resp. 14,6% ročne, čím sa už vysoké náklady na úver znovu neprimerane navýšia a RPMN sa tak má stať značne úžernickou. Sankčné úroky sú ako neprijateľná zmluvná podmienka súčasťou zmluvy a je preto podľa žalovaného potrebné ich vnímať ako súčasť RPMN, nakoľko spotrebiteľovi ich úhradou značne stúpnu celkové náklady na úver. Celkové náklady na úver sú vyššie a nie ako je uvedené v čl. 5 zmluvy, tento údaj má byť nepresný. Veriteľ uvádza v čl. 5 zmluvy úrokovú sadzbu pre prípad omeškania vo výške 5,05% ročne, avšak v čl. 11 veriteľ uvádza úročenie ako zmluvnú pokutu vo výške 14,6% ročne, čím má požadovať od spotrebiteľa dvojnásobné úročenie úveru, ktorý je v omeškaní. Úroková sadzba úveru 22,98% je podľa žalovaného v rozpore s dobrými mravmi. Pre porovnanie v čase poskytnutia spotrebiteľského úveru (02/2016) z dostupných údajov NBS má vyplývať, že veritelia poskytovali rovnaké spotrebiteľské úvery s ročným úrokom 12,52 % a výškou RPMN 11,72%.

V čl. 5. zmluvy je uvedená výška pravidelnej mesačnej splátky 24,41 Eur, z toho splátka istiny 16,67 Eur a splátka úroku 7,74 Eur. Žalovaný ďalej uvádza, že v čl. 6.2 zmluvy je okrem iného uvedené, že výška splátky úrokov a výška splátky istiny je v každej splátke rovnaká. Pri takomto splácaní by prináležalo za celé obdobie na splátku istiny 700,14 Eur (42 x 16,67 Eur) a na splátku úroku 325,08 Eur (42 x 7,74 Eur), avšak veriteľ v zmluve uvádza, že náklady úveru, ktoré pozostávajú zo sumy úrokov za celú dobu čerpania úveru sú 325,22 Eur. Na splátku istiny by prináležalo podľa takéhoto splácania 700,14 Eur, avšak skutočná výška istiny uvedená v zmluve je presne 700,00 Eur. Takéto chybné rozdelenie splátky ako je uvedené v zmluve podľa žalovaného uvádza bežného spotrebiteľa do omylu a má za následok, akoby splátka v zmluve rozdelená nebola vôbec. Povinnosť uvádzať v úverovej zmluve členenie mesačnej splátky na istinu a úrok zanikla až dňa 1. mája 2018, odkedy zákonodarca rozhodol, že členenie mesačnej splátky na istinu a úrok v zmluve o spotrebiteľskom úvere už nie je povinné. Ak by sa úver bral v zmysle zákona z hľadiska bezúročnosti a bezpoplatkovosti, jeho zosplatenie bolo podľa žalovaného nezákonné, nakoľko pri zachovaní doby splatnosti 42 mesiacov a vychádzajúc z toho prislúchajúcej mesačnej splátky 16,67 Eur by spotrebiteľ nebol v omeškaní so splátkou č. 27, na základe ktorej bol úver zosplatený, ani so splátkami č. 28, 29, ktoré sú uvedené v oznámení o zosplatení. Veriteľ nemal postupovať s odbornou starostlivosťou, nakoľko neskúmal, akú časť výdavkov poukazuje spotrebiteľ mesačne na úhradu nákladov domácnosti - elektrina, plyn, potraviny, poskytol spotrebiteľský úver s vysokým úžerníckym úročením na dobu až 42 mesiacov, pričom približne o 4 mesiace po poskytnutí úveru dlžníkovi končil trvalý pracovný pomer dňom 30.06.2016, avšak termín konečnej splatnosti úveru, ktorý je uvedený v čl. 5. zmluvy bol až 05.08.2019. Takéto konanie veriteľa nie je podľa žalovaného možné akceptovať ako konanie veriteľa s odbornou starostlivosťou, ale ako konanie veriteľa, ktorý chce využiť tieseň spotrebiteľa a nechať si za to neprímerané protiplnenie, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Po skončení zmluvy nemal zamestnávateľ žalovaného pracovný pomer predĺžiť a tento bol skončený dňom 30.06.2016, tak ako je uvedené v pracovnej zmluve. Pre zlý zdravotný stav mal byť žalovaný následne práce neschopný (PN) a po skončení PN, keďže nemal žiadne zamestnanie, bol dňa 25.07.2016 zaradený do evidencie ako uchádzač o zamestnanie na ÚPSVaR. Napriek tomu, že sa žalovaný ocitol bez pracovného pomeru z dôvodu nepredĺženia pracovnej zmluvy zo strany zamestnávateľa dňa 30.06.2016, uvádza, že sa snažil svoj záväzok plniť až do dňa 07.05.2018 a veriteľovi uhrádzal mesačné splátky i naďalej, pokiaľ mu to jeho finančná situácia dovoľovala a pokiaľ si dokázal požičať peniaze od svojich známych. Dňa 18.07.2018 mu mal veriteľ zaslať list s názvom „Oznámenie o zosplatení“, ktorý mu bol doručený dňa 26.07.2018. List zo dňa 15.08.2018 s názvom „Pokus o zmier pred začatím súdneho konania“, ktorý uvádza žalobca vo svojom návrhu, mu nemal byť doručený. Keďže veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, nie je podľa žalovaného oprávnený žiadať splatenie úveru jednorazovo a s úrokom. V zmluve sa majú nachádzať neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré majú spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa: čl. 8.1 (úhrada zmluvných pokút) čl. 10.3 (dohoda o zrážkach zo mzdy), čl. 11 (sankcie), spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. Rozhodcovská zmluva nemala byť individuálne dojednaná, bola typová, vopred naformulovaná veriteľom. Aj keď sa v čl. 2 tejto zmluvy uvádza, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej spotrebiteľskej zmluvy nie je podmienkou pre uzavretie zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, žalovaný uvádza, že mu bolo povedané, že musí podpísať všetky dokumenty tak, ako sú, aby mu mohol byť poskytnutý úver, aj keď sa v čl. 5 tejto zmluvy uvádza, že dlžník je oprávnený odstúpiť od tejto zmluvy do 14-tich dní, nemalo mu to byť povedané pri podpise zmluvy, ani mu nemala byť vysvetlená rozhodcovská zmluva, k čomu vlastne slúži. Žalovaný žiadal súd, aby podrobil predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX súdnej kontrole, zistil, či obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, či spĺňa všetky náležitosti stanovené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a či žalobca zosplatnil úver zákonne v súlade s § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z opatrnosti podal námietku premlčania. Navrhoval, aby súd návrh žalobcu zamietol v celom rozsahu a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

4. Žalobca sa na výzvu súdu vyjadril vo svojom vyjadrení doručenom na súd dňa 02. 03. 2020 (žurnalizované na č. I. 55 - 57 spisu).

5. Žalovaný sa na výzvu súdu vyjadril vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 25. 03. 2020 (vyjadrenie žurnalizované na č. I. 79 - 82 spisu).

6. Súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom zo dňa 08. 09. 2020, sp. zn. 6Csp/133/2019-106, ktorým vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 325,22 eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 385,51 eur od 13.08.2018 do

21.08.2020 a spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 325,22 eur od 22.08.2020 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 700,- eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 700,- eur, len 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 325,22 eur do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti napadnutého rozsudku, vo výroku II. vo zvyšku žalobu zamietol, a vo výroku III. rozhodol, že žalobcovi proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79,14 %

7. Proti prvému rozsudku Okresného súdu Žilina v predmetnej veci podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a III. zrušil, rozhodol, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov a vyhlásil neprijateľné zmluvné podmienky zmluvy za neplatné a žalobu v tejto časti zamietol. Namietal nesprávne skutkové zistenia okresného súdu a s tým súvisiace nesprávne právne posúdenie veci, tvrdil, že konanie pred okresným súdom trpí vadami, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uplatnený nárok vyplýval zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá mala byť podrobená súdnej kontrole z úradnej povinnosti, k čomu však zo strany okresného súdu nemalo dôjsť. Uviedol, že súd v prejednávanej veci aplikoval iba ustanovenia OZ o predčasnom zosplatnení úveru, iné ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa nepoužil. V opačnom prípade by podľa žalovaného musel konštatovať, že zmluvná pokuta dojednaná v bode 11. úverovej zmluvy je neprijateľná zmluvná podmienka, nakoľko nebola individuálne dojednaná. Dodávateľ ju svojvoľne naformuloval a on ako spotrebiteľ nemohol ovplyvniť jej obsah. Neprimerane vysoká má byť zmluvná pokuta 14,6 % ročne za stavu, keď sadzba zákonného úroku z omeškania sa pohybuje okolo 5 % ročne. Žalovaný namietal, že okresný súd nepodrobil predmetnú úverovú zmluvu kontrole ani na základe jeho konkrétnych námietok. V písomnom vyjadrení z 23. 03. 2020 pred okresným súdom namietal bod 10.1 písm. a/ spornej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý upravovalo podmienky okamžitého zosplatnenia úveru v rozpore s ust. § 565 a § 53 ods. 9 OZ a má byť tak absolútne neplatné pre rozpor s týmito kogentnými ustanoveniami. Poukazoval aj na neprijateľnosť dohody o zrážkach zo mzdy a spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, ktoré zakladajú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný namietal, že úver zo strany žalobcu nebol riadne zosplatnený, nakoľko nebol dodržaný zákonný postup, listom z 18.07.2018 si žalobca jednorázovo uplatnil splatenie celého úveru, ďalší list od žalobcu už nedostal. Pri uzatváraní predmetnej zmluvy žalobca nemal riadne skúmať jeho bonitu v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z.. Mal zobrať do úvahy najmä dobu poskytnutia úveru, to že v čase uzavretia zmluvy mal pracovný pomer na dobu určitú, preto musel počítať s tým, že úver nebude môcť splácať. Okresný súd sa vo svojom rozhodnutí nemal vyjadriť k jeho námietke, ktorú uviedol vo vyjadrení z 25.08.2020, v ktorom zároveň súdu oznamoval čiastočnú úhradu poskytnutého úveru, a to, že predmetná zmluva neobsahuje adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Dôsledky porušenia tejto povinnosti majú byť spojené s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru v zmysle § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z.. Žalovaný nesúhlasil so záverom okresného súdu, že RPMN uvedená v zmluve o úvere bola vypočítaná správne, ktorý považoval za nepreskúmateľný. Poukázal na to, že pred okresným súdom túto skutočnosť namietal a ako dôkaz priložil výpočet RPMN prostredníctvom kalkulačky na webovej stránke, ktorú riadne označil. Okresný súd sa touto námietkou dôsledne nemal zaoberať, iba konštatoval, že RPMN v spornej zmluve je určená správne, z odôvodnenia jeho rozhodnutia nemalo vyplývať, na základe čoho k takémuto záveru dospel. Žalovaný nepovažoval za správny ani záver okresného súdu, že neuvedenie rozčlenenia mesačnej splátky na istinu, úroky a iné poplatky, nie je v rozpore so zák. č. 129/2010 Z.z. a citoval konkrétne rozhodnutia krajských súdov, ktoré sa so záverom Najvyššieho súdu SR, na ktorý v súvislosti s touto otázkou poukázal okresný súd, nestotožnili.

8. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 28. 05. 2021, sp. zn. 8CoCsp/53/2020-142 pripustil späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie istiny v sume 60,29 eur, výrok II. rozsudku okresného súdu v časti o zamietnutí žaloby o zaplatenie 60,29 eur zrušil a v tejto časti konanie zastavil, v ostatnej časti zostal výrok II. rozsudku okresného súdu nedotknutý. Rozsudok Okresného súdu Žilina v napadnutých výrokoch I. a III. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Okresný súd Žilina v predmetnej veci nariadil pojednávanie na deň 23. 11. 2021, na ktorom v predmetnej veci rozhodol, a to v neprítomnosti strán sporu a právneho zástupcu žalobcu, pričom žalobca ospravedlnil svoju neúčast' ako aj neúčast' jeho právneho zástupcu na pojednávaní.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledujúci skutkový stav, pričom predmetnú vec posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov:

10. Dňa 02. 02. 2016 uzatvorili žalobca a žalovaný Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500143060 (č. l. 7 - 9 spisu), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 700 eur. Celková suma spotrebiteľského úveru bola určená na sumu 700 eur, ktorú mal žalovaný splatiť v 42 mesačných splátkach po 24,41 eur, pričom prvá splátka bola splatná dňa 05. 03. 2016 a každá ďalšia splátka 5. deň v kalendárnom mesiaci. RPMN bola v zmluve určená na 25,44 %, priemerná hodnota RPMN bola 29,89 % a ročná úroková sadzba činila 22,98 %. Celkové náklady spotrebiteľa, spojené s úverom, predstavovali sumu 325,22 eur. Termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na 05. 08. 2019. Podľa bodu 11.1 cit. zmluvy v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky úveru alebo jej časti, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania.

11. Oznámením o zosplatnení zo dňa 18. 07. 2018 (č. l. 15 spisu) bol žalovaný zo strany žalobcu upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v prípade neuhradenia dlžných súm zo zmluvy o úvere v prípade, ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky z omeškaných splátok o dobu dlhšiu ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia predmetného oznámenia. Ku dňu 18. 07. 2018 predstavovala suma omeškaných splátok 68,18 eur a aktuálne omeškanie na najstaršej splátke bolo 74 dní. Predmetné oznámenie bolo doručené žalovanému dňa 26. 07. 2018 (doručenka na č. l. 16 rub spisu).

12. Z výpisu z účtu žalobcu (na č. l. 14 spisu) vyplýva, že tento poukázal na účet žalovaného sumu 700,- eur, pričom podľa potvrdenia o vykonaných platbách žalovaný doposiaľ na daný úverový prípad uhradil spolu sumu 700,- eur.

13. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. V zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 zákona prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného od 23. 12. 2015 do 23. 03. 2016 (ďalej označený ako „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. V zmysle ustanovenia § 2 ZoSÚ, a) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,.

17. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223.html>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223.html>>, s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223.html>>, z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223.html>>.

predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223.html> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20151223.html>>,

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Súd konštatuje, že v nadväznosti na právne závery vyjadrené v uznesení Krajského súdu v Žiline, ktorými bol v zmysle ustanovenia § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie viazaný, sa vysporiadal s námietkou žalovaného, že zmluva spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ, teda adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, tak, že uvádza, že táto námietka žalovaného nebola dôvodná, nakoľko tento povinný údaj predmetná zmluva obsahuje, a to v ustanovení čl. 14. ods. 4 zmluvy na č. I. 8 rub spisu, v zmysle ktorého Adresa pre uplatnenie reklamácie a sťažnosti Dlžníka je uvedená pri označení veriteľa na prvej strane zmluvy, pričom na prvej strane zmluvy je pri veriteľovi - žalobcovi uvedená adresa: Pribinova 25, 824 96 Bratislava. Z uvedeného je zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom úveru náležitost' v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) zákona o SÚ obsahuje.

V ďalšom bolo povinnosťou súdu prvej inštancie sa vysporiadať so skutočnosťou, či údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je v zmluve uvedený správne, resp. či je uvedený v neprospech žalovaného. Vzhľadom na uvedené súd opätovne posudzoval, či v predmetnej zmluve je uvedený správny údaj o RPMN. V zmluve o úvere je uvedená RPMN na úrovni 25,44 % (na č. I. 7 spisu). Súd na výpočet RPMN použil kalkulačku zverejnenú Ministerstvom financií Slovenskej republiky na webovej stránke <<https://www.fininfo.sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>, pričom zadal nasledujúce vstupné údaje potrebné na výpočet RPMN: dátum pôžičky 18. 02. 2016 (čerpanie úveru v zmysle informácie na č. I. 14 spisu), výška pôžičky 700 eur, periodicita splátok: mesačne, počet splátok: 42, výška splátok: 24,41 eur, pričom z uvedených vstupných údajov vyšla suma RPMN na úrovni 24,98 %. Uvedená suma nezodpovedá sume, ktorá je uvedená ako RPMN na predmetnej zmluve o úvere. Súd uvádza, že v úverovej zmluve je uvedená suma RPMN vyššia ako je zodpovedá ročnej percentuálnej miere nákladov po zadaní vyššie uvedených vstupných údajov uvedených v úverovej zmluve. Súd je toho názoru, že v dôsledku uvedenia nesprávnej sumy, ktorá má zodpovedať RPMN na úverovej zmluve absentuje správny údaj o RPMN, a teda je dôvodné konštatovať, že zmluva neobsahuje údaj o RPMN. Zároveň je suma RPMN uvedená v zmluve na úrovni 25,44 % v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, keďže správny údaj o RPMN je 24,98 %, teda po správnosti mala byť v zmluve uvedená nižšia hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov. Pokiaľ teda veriteľ v zmluve uviedol vyššiu RPMN, tento údaj je v jeho neprospech (nakoľko uvedené vedie k záveru, že ročná percentuálna miera nákladov žalovaného uvedená v zmluve o úvere je vyššia ako tá, ktorá zodpovedá údajom z úverovej zmluvy). V uvedenom súd vzhliadol naplnenie dôvodov v zmysle vyššie citovaných ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) ZoSÚ, na základe čoho bolo potrebné konštatovať, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový. Následne súd zobral do úvahy sumu, ktorú žalovaný na predmetný úver splatil, a to s poukazom na č. I. 14 spisu (platby od žalovaného za obdobie od 18. 2. 2016 - 7. 5. 2018 spolu v sume 639,71 eur), platba z 20. 08. 2020 na č. I. 93 a č. I. 165 spisu v sume 60,29 eur, z platieb na č. I. 166 spisu realizovaná dňa 31. 08. 2021 vo výške 110 eur, na č. I. 167 spisu realizovaná dňa 27. 09. 2021 vo výške 90 eur, na č. I. 168 spisu realizovaná dňa 14. 10. 2021 v sume 125,22 eur, na č. I. 19 spisu realizovaná dňa 15. 11. 2021 v sume 70 eur, z čoho vyplýva, že v súhrne žalovaný zaplatil za účelom splácania úveru poskytnutého žalobcom sumu vo výške 1 095,22. Z uvedeného berúc do úvahy bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru vyplýva, že žalovaný splatil viac ako bola suma poskytnutého úveru (700 eur).

Súd poukazuje aj na skutočnosť, že žalobca si uplatňoval od žalovaného aj sankcie v podobe úroku z omeškania a zmluvnej pokuty, pričom tieto si uplatňoval od 13. 08. 2018 (žalovaný bol k tomuto dňu v omeškani so sumou 60,29 eur, nakoľko ku dňu 07. 05. 2018 mal žalovaný splatených 639,71 eur, 700 - 639,71 eur = 60,29 eur), pričom túto sumu splatil dňa 20. 08. 2020.

Je zrejmé, že žalovaný v rámci platieb, ktoré žalobcovi plnil, splatil aj vyššie uvedené sankcie, resp. úrok z omeškania. Zmluvná pokuta vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 0,4 % ročne zo sumy 60,29 eur od 13. 08. 2018 do 20. 08. 2020 predstavuje sumu 18,29 eur, ktorá je už zahrnutá v platbách, ktoré žalovaný žalobcovi uhradil nad sumu poskytnutej istiny úveru.

Pre tieto dôvody súd žalobu v časti, v ktorej nárok pôvodne vo svojom prvom rozsudku priznal, výrokom I. tohto rozsudku zamietol.

V ďalšom súd poukazuje na potvrdenie žalovaného na č. I. 164 spisu zo dňa 29. 10. 2021, z ktorého vyplýva, že samotný žalobca voči žalovanému neeviduje žiadnu pohľadávku z titulu nesplatenej istiny úveru.

20. Podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej označený ako „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Podľa ustanovenia § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

23. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Podľa ustanovenia § 453 ods. 3 CSP, ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

26. Žalovaný bol v spore úspešný, žaloba voči nemu bola zamietnutá. Vzhľadom však na skutočnosť, že žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 60,29 eur späť z dôvodu úhrady tejto sumy zo strany žalovaného a to po podaní žaloby v predmetnej veci (dňa 20. 08. 2020), a späťvzatie tejto časti žaloby pripustil odvolací súd vo svojom uznesení zo dňa 28. 05. 2021, možno konštatovať, že žalovaný procesne zavinil trovy konania, ktoré žalobcovi vznikli tým, že uplatnil žalobou aj nárok na zaplatenie tejto sumy (sumy 60,29 eur), čo v pomere k pôvodne uplatnenej sume 385,51 eur predstavuje v percentuálnom vyjadrení 15,64 %.

Úspech žalovaného predstavuje rozdiel medzi sumou uplatnenou zo strany žalobcu (385,51 eur) a sumou, v ktorej zobral žalobca žalobu späť (60,29 eur), $385,51 - 60,29 = 325,22$ eur, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje $325,22 : 3,8551 = 84,36$ %. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje rozdiel medzi týmito dvoma sumami, t.j. $84,36 - 15,64 = 68,72$ %.

Súd rozhodol o trovách prvoinštančného a druhoinsštančného konania posudzujúc tieto konania ako jeden celok, a to podľa výsledku tohto sporu, ktorý je vyjadrený právoplatnou časťou výroku II. pôvodného rozsudku súdu prvej inštancie, právoplatným výrokom v uznesení Krajského súdu v Žiline o pripustení čiastočného späťvzatia žaloby, ako aj výrokom I. tohto v poradí druhého rozsudku Okresného súdu Žilina v predmetnej sporovej veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 3 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).